

Zadeva C-400/02

Gerard Merida

proti

Zvezni republiki Nemčiji

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht)

„člen 39 ES – Kolektivna pogodba – Začasna premostitvena pomoč nekdanjim civilnim uslužbencem zavezniških sil v Nemčiji – Obmejni delavci – Določitev osnove za izračun zadevne pomoči – Fiktivno upoštevanje nemškega davka na plačo“

Povzetek sodbe

Prosto gibanje oseb – Delavci – Enako obravnavanje – Socialne ugodnosti – Začasna pomoč, ki se dodeli delavcu ob odpovedi delovnega razmerja – Fiktivni odbitek za delavca, ki ima stalno prebivališče in je davčni zavezanec v drugi državi članici, od davka na plačo, ki ga mora teoretično plačati v državi zaposlitve – Nedopustnost – Utemeljitev – Odsotnost

(člen 39 ES; Uredba Sveta št. 1612/68, člen 7(4))

Člena 39 ES in 7(4) Uredbe št. 1612/68 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti nasprotujeta nacionalnim predpisom, določenim s kolektivno pogodbo, na podlagi katere se znesek socialne pomoči, kot je začasna premostitvena pomoč, dodeljena za primer brezposelnosti, ki se dodeli delavcu ob odpovedi delovnega razmerja in ki jo plača država članica zaposlitve delavcu, ki ima stalno prebivališče in je davčni zavezanec v drugi državi članici, izračuna tako, da se pri določitvi osnove za izračun navedene pomoči fiktivno odbije davek na plačo, ki ga je treba plačati v državi zaposlitve, čeprav se lahko mezde, plače in podobna plačila, nakazana delavcem, ki nimajo stalnega bivališča v tej državi, v skladu s konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja obdavčijo samo v državi članici njihovega stalnega bivališča.

Z upravnimi težavami, ki naj bi jih državi članici zaposlitve povzročila uporaba različnih načinov izračuna te pomoči glede na stalno bivališče zadevne osebe in posledice, ki bi jih neupoštevanje nacionalnega davka na plačo imelo za proračun, ni mogoče utemeljiti nespoštovanja obveznosti te države članice, ki izhajajo iz Pogodbe.

(Glej točke 29, 30, 37 in izrek.)

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 16. septembra 2004(*)

„člen 39 ES – Kolektivna pogodba – Začasna premostitvena pomoč nekdanjim civilnim uslužbencem zavezniških sil v Nemčiji – Obmejni delavci – Določitev osnove za izračun zadevne pomoči – Fiktivno upoštevanje nemškega davka na plačo“

V zadevi C-400/02,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) s sklepom z dne 27. junija 2002, ki je prispel na Sodišče 12. novembra 2002, v postopku

Gerard Merida

proti

Zvezni republiki Nemčiji,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (poročevalec) in R. Schintgen, sodniki, ter N. Colneric, sodnica,

generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl,

sodna tajnica: M.-F. Contet, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 15. januarja 2004,

ob upoštevanju pisnih stališč, ki so jih predložili:

- za G. Merido F. Lorenz, Rechtsanwalt,
- za Zvezno republiko Nemčijo W.-D. Plessing, zastopnik, skupaj z E. H. Neuertom, Rechtsanwalt,
- za Komisijo Evropskih skupnosti G. Braun, R. Lyal in D. Martin, zastopniki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 5. februarja 2004

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 39 ES.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med G. Merido, francoskim državljanom, in Zvezno republiko Nemčijo glede izračuna začasne premostitvene pomoči („Überbrückungsbeihilfe“, v nadaljevanju: premostitvena pomoč), ki jo je slednja zadevni osebi izplačala na podlagi Tarifvertrag zur sozialen Sicherung der Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland (kolektivna pogodba o socialni varnosti zaposlenih pri zavezniških silah, nameščenih na ozemlju Zvezne republike Nemčije) z dne 31. avgusta 1971 (v nadaljevanju: TV SozSich).

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

3 V smislu člena 7 Uredbe Sveta št. 1612/68 (EGS) z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti (UL L 257, str. 2):

„1. Delavec, ki je državljan države članice, v drugi državi članici zaradi svojega državljanstva ne sme biti deležen drugačnega obravnavanja kot domači delavci v zvezi z zaposlitvenimi in delovnimi pogoji, predvsem glede plačila, odpustitve z dela in, če bi postal brezposeln, glede vrnitve na delovno mesto ali ponovne zaposlitve.

[...]

4. Vsaka določba kolektivne ali individualne pogodbe ali druge kolektivne ureditve glede dostopa do zaposlitve, zaposlitve, plačila in drugih delovnih pogojev ali odpustitve z dela, je nična, če določa ali dopušča diskriminacijske pogoje za delavce, ki so državljani drugih držav članic.“

Nacionalna ureditev

4 TV SozSich v členu 4 v zvezi s premostitveno pomočjo določa:

„1. Premostitvena pomoč se plača:

[...]

(b) kot dodatek k pomoči Bundesanstalt für Arbeit (Zvezni zavod za zaposlovanje) za primer brezposelnosti ali poklicnega izobraževanja (nadomestilo za brezposelnost, socialna pomoč brezposelnim, preživnina),

[...]

3. (a) (1) Osnova za izračun premostitvene pomoči, ki se plača kot dodatek k plačilu za zaposlitev drugje (točka 1(a)), je osnovna plača, ki jo določa člen 16(1) kolektivne pogodbe [Tarifvertrag für die Arbeitnehmer bei den Stationierungstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland (kolektivna pogodba za zaposlene pri zavezniških silah na ozemlju Zvezne republike Nemčije) z dne 16. decembra 1966 (v nadaljevanju: TV AL II)], ki je ob odpustitvi z dela pripadala zaposlenemu za cel mesec na podlagi njegovega rednega delovnega časa, določenega s pogodbo o zaposlitvi.

[...]

3. (b) Osnova za izračun premostitvene pomoči, ki se plača kot dodatek k pomoči Bundesanstalt für Arbeit (točka 1(b)) [...] je osnova za izračun iz zgornje točke (a), zmanjšana za zakonsko določene odbitke od plače. Pri fiktivnem izračunu davka na plače in prispevkov za socialno varnost je treba izhajati iz meril obdavčitve in zavarovanja, ki so odločilna za delavca v času plačila premostitvene pomoči – vendar brez upoštevanja neobdavčenih zneskov, ki se vnesejo v evidenco davkov na plačo (‘Lohnsteuerkarte’).

4. Premostitvena pomoč znaša:

- v prvem letu po prenehanju delovnega razmerja 100 %,
- od drugega leta dalje 90 %
- razlike med osnovo za izračun (točka 3(a) ali (b)) in pomočmi, določenimi v točkah 1 in 2

zgoraj.

Če se premostitvena pomoč izplača kot dodatek k pomoči Bundesanstalt für Arbeit ali zakonitega zdravstvenega ali nezgodnega zavarovanja, se poveča za znesek, ki je potreben za pokritje davka na plače.

[...]

5 Skladno s točko 2 Erläuterungen und Verfahrensrichtlinien zum TV SozSich – Neufassung 1992 (pojasnila in postopkovne smernice v zvezi s kolektivno pogodbo – nova različica 1992, v nadaljevanju: pojasnila in smernice):

„V zvezi s členom 4, točka 1:

[...]

2.6.5 Pomoč, dodeljena za primer brezposelnosti, ki jo obmejni delavec kot državljan ene od držav Evropske unije lahko prejema samo v državi stalnega bivališča, je na celoma enaka pomoči Bundesanstalt für Arbeit, če je lahko obmejni delavec iz takratnega kraja stalnega bivališča opravljal poklicno dejavnost na nemškem trgu dela.

[...]

V zvezi s členom 4, točka 3:

[...]

2.8.5 Če je bil delavec na dan odpustitve z dela oproščen plačila davka na plače v skladu z uporabo konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja, se pri določitvi osnove za izračun iz točke 3(b) upoštevajo davni odbitki, ki bi bili odtegnjeni primerljivemu nemškemu delavcu s stalnim bivališčem v Nemčiji.

[...]

V zvezi s členom 4, točka 4:

[...].

2.9.4 Če delavec v skladu s točko 2.6.5 kot dodatek k pomoči tujega organa socialne varnosti prejema premostitveno pomoč, se znesek premostitvene pomoči izračuna glede na pomoč Bundesanstalt für Arbeit, do katere bi bil prejemnik pomoči upravičen, če bi imel stalno bivališče na ozemlju Zvezne republike Nemčije. Če je znesek pomoči, ki jo dejansko prejema, višji, se razlika odbije v skladu s členom 5.“

6 Po členu 5 SozSich se pomoč, ki je različna od pomoči iz člena 4, točka 1, do katere je delavec upravičen, upošteva pri plačilu premostitvene pomoči.

7 Konvencija med Francosko republiko in Zvezno republiko Nemčijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in vzpostavitvi pravil vzajemne pravne in upravne pomoči na področju davka na plačo in davka na premoženje ter na področju davkov od dohodkov iz dejavnosti in zemljiških davkov, sklenjena 21. julija 1959, ki je bila naknadno spremenjena (v nadaljevanju: SDO), v členu 14(1) določa:

„Mezde, plače in podobna plačila ter pokojnine, ki jih za pretekle ali sedanje upravne ali vojaške storitve plača ena od držav pogodbenic [...] fizičnim osebam s stalnim bivališčem v drugi državi,

se lahko obdavčijo samo v prvi državi. Vendar to ne velja, če se prejemki plačajo osebam, ki so državljani druge države in hkrati niso državljani prve države; v takem primeru se lahko prejemki obdavčijo samo v državi, v kateri imajo te osebe stalno bivališče.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

8 G. Merida je do 30. novembra 1999 opravljal civilno službo pri francoskih vojaških silah v kraju Baden-Baden (Nemčija), a je v tem času stalno bival v Franciji. Za pogodbo o zaposlitvi zadevne osebe je veljala TV AL II in plačilo so mu v imenu in za račun njegovega delodajalca plačevali nemški organi.

9 Skladno s členom 14(1) SDO je bila bruto plača, ki jo je na podlagi poklicne dejavnosti prejemal G. Merida, po odbitku prispevkov za socialno varnost, plačanih v Nemčiji, obdavčljiva v Franciji. Ker je bila francoska stopnja davka na plače nižja od veljavne stopnje v Nemčiji, je G. Merida je prejemal višjo neto plačo kot delavec v primerljivem položaju, ki je stalno bival v Nemčiji.

10 Po prekinitvi pogodbe o zaposlitvi je G. Merida dobival premostitveno pomoč v skladu s členom 4 TV SozSich. Pri določitvi osnove za izračun te pomoči so nemški organi s fiktivnim izračunom od osnovne plače po TV AL II, „ki je zadevni osebi pripadala na dan odpustitve z dela za cel koledarski mesec“, odbili ne le znesek nemških prispevkov za socialno varnost, temveč tudi nemški davek na plače. Poleg tega so nemški organi na podlagi določb člena 5 TV SozSich in točke 2.9.4 pojasnil in smernic od premostitvene pomoči, izplačane G. Meridi, odšteli znesek nadomestila za primer brezposelnosti, ki ga je prejemal v Franciji v času od 22. februarja do konca marca 2000.

11 Po mnenju G. Meride je fiktivni odbitek nemškega davka na plače od osnovne plače z namenom določitve osnove za izračun premostitvene pomoči protipraven. V skladu s SDO naj bi bila ta pomoč obdavčljiva samo v Franciji in bi bila v tem primeru predmet protipravne dvojne obdavčitve. Fiktivni izračun neto plače na podlagi nemškega davčnega prava z namenom določitve zneska navedene pomoči naj bi bil v nasprotju z namenom te pomoči, ki je nadomestitev izgube dohodka kot posledice odpustitve, in v nasprotju s pravom Skupnosti.

12 Sodišče na prvi stopnji in prizivno sodišče sta zavrnila pritožbo G. Meride, ki je na predložitveno sodišče vložil zahtevek za revizijo.

13 Po mnenju zadnjenavedenega sodišča je prizivno sodišče ob uporabi nacionalnega prava dokončno in upravičeno zavrnilo nanj naslovljeno pritožbo. S tem je sledilo sodni praksi Bundesarbeitsgericht, po kateri je treba fiktivno neto plačo kot osnovo za izračun premostitvene pomoči določiti v skladu s členom 4, točka 3(b), TV SozSich. V tem pogledu je Bundesrepublik Deutschland morala fiktivno upoštevati nemški davek na plače tudi pri G. Meridi, čeprav je ta stalno bival in bil davčni zavezanec v Franciji.

14 Kljub temu ni izključeno, da so socialni partnerji kršili člen 39 ES s tem, da so pri določitvi osnove za izračun premostitvene pomoči fiktivno upoštevali nemški davek na plače tudi za delavce s stalnim bivališčem v drugi državi članici.

15 V tem pogledu predložitveno sodišče poudarja, da G. Merida meni, da je žrtev diskriminacije, ker je, kakor takrat, ko je bil zaposlen pri zavezniških silah v Nemčiji, dolžan plačevati davek na dohodke na podlagi francoskega davčnega prava, ker prejema pomoč za primer brezposelnosti v Franciji in navedeno premostitveno pomoč v Nemčiji, hkrati pa mora sprejeti, da se za osnovo za izračun zneska te pomoči vzame fiktivna neto plača, določena na podlagi odbitkov v skladu z nemškim davčnim pravom. Sočasno naj bi bil torej podvržen davčnemu pravu dveh držav članic, kar je v nasprotju s členom 39 ES.

16 Predložitveno sodišče navaja, da je obdavčitev dohodkov, ki jih Bundesrepublik Deutschland plača G. Meridi po odpovedi pogodbe o zaposlitvi, urejena kot dotlej z določili SDO. Zadevna oseba naj bi neupravičeno nasprotovala dejstvu, da osnova za izračun bruto zneska premostitvene pomoči v njenem primeru ni ugodnejša kot pri delavcu, ki ni obmejni.

17 Bundesarbeitsgericht je kljub temu odločilo, da prekine odločanje in Sodišče v predhodno odločanje predloži vprašanje:

„Ali je se s tem, da je treba pri določenju osnove za izračun premostitvene pomoči v primeru iz člena 4, točka 1(b), TV SozSich (člen 4, točka 3(b), drugi stavek, TV SozSich) upoštevati nemški davek na plače, kršen člen 39 ES, če nekdanji delavec stalno biva v tujini, kjer je tudi davčni zavezanec?“

Vprašanje za predhodno odločanje

18 Člen 39 ES prepoveduje vsakršno diskriminacijo na podlagi državljanstva med delavci držav članic glede zaposlitve, plačila ter drugih delovnih in zaposlitvenih pogojev.

19 Člen 7(4) Uredbe št. 1612/68, ki jasno navaja in izvaja nekatere pravice, ki jih imajo delavci migranti na podlagi člena 39 ES (sodba z dne 15. januarja 1998 v zadevi Schöning-Kougebetopoulou, C-15/96, Recueil, str. I-47, točka 12), določa, da je nična vsaka določba kolektivne pogodbe glede plačila in drugih delovnih pogojev ter odpustitve z dela, če določa diskriminacijske pogoje za delavce, ki so državljani drugih držav članic.

20 Ni sporno, da plačilo, kot je premostitvena pomoč, ki je del ugodnosti, ki se dodelijo delavcem v primeru odpustitve z dela, sodi v področje stvarne veljavnosti določb, navedenih v zgornji točki, in da se obmejni delavec, ki se znajde v položaju, v kakršnem je G. Merida, lahko sklicuje na korist iz teh določb glede na tako pomoč (v tem smislu glej zlasti sodbo z dne 24. septembra 1998 v zadevi Komisija proti Franciji, C-35/97, Recueil, str. I-5325, točke 36, 40 in 41).

21 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pravilo enakega obravnavanja v členu 39 ES in v členu 7 Uredbe št. 1612/68 prepoveduje ne le očitno diskriminacijo na podlagi državljanstva, temveč tudi vse prikritke oblike diskriminacije, ki ob uporabi drugih meril razlikovanja dejansko privedejo do enake posledice (glej zlasti sodbo z dne 23. maja 1996 v zadevi O'Flynn, C-237/94, Recueil, str. I-2617, točka 17).

22 Načelo prepovedi diskriminacije ne zahteva le, naj se primerljivi položaji ne obravnavajo različno, ampak tudi, naj se različni položaji ne obravnavajo enako (glej zlasti sodbo z dne 17. julija 1997 v zadevi National Farmers' Union in drugi, C-354/95, Recueil, str. I-4559, točka 61).

23 Določbo nacionalnega prava je treba obravnavati kot posredno diskriminatorno, razen če je objektivno upravičena in sorazmerna z zasledovanim ciljem, če lahko že sama po sebi bolj prizadene delavce migrante kot domače delavce in če so posledično lahko delavci migranti še posebej oškodovani (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo O'Flynn, točka 20).

24 Vendar ima v tem primeru fiktivno upoštevanje nemškega davka na plače škodljiv vpliv na položaj obmejnih delavcev. Fiktivni odbitek tega davka pri določitvi osnove za izračun premostitvene pomoči dejansko prikrajša osebe, ki kot G. Merida stalno bivajo in plačujejo davke v drugi državi članici kot Zvezni republiki Nemčiji, v primerjavi z delavci, ki imajo stalno bivališče in plačujejo davke v zadnjem navedeni državi.

25 V njihovem primeru se osnova za izračun za določitve zneska premostitvene pomoči določi tako, da je navedena osnova enaka neto plači, ki bi bila, če ne bi prišlo do odpustitve z dela, izplačana zadevni osebi ob plačilu te pomoči. Ta rezultat se doseže tako, da se s fiktivnim izračunom poleg prispevkov za socialno varnost odbije znesek davkov, ki se dolgujejo na podlagi nemškega davčnega prava, ki je urejalo položaj zadevne osebe med njenim delovnim razmerjem.

26 V prvem letu po prenehanju delovnega razmerja je začasna premostitvena pomoč znašala 100 % razlike med osnovo za izračun in zneskom pomoči za primer brezposelnosti (predpostavka iz člena 4, točka 3(b), TV SozSich). Člen 4, točka 4, drugi stavek, TV SozSich zagotavlja nepristranskost vsake morebitne obdavčitve premostitvene pomoči, zlasti zaradi okoliščin, ker je bila najvišja vsota, ki je oproščena obdavčitve, v Nemčiji presežena.

27 Posledično je v prvem letu po prenehanju delovnega razmerja dohodek nekdanjih delavcev s stalnim bivališčem v Nemčiji enak dohodku, ki bi jim bil izplačan kot aktivnim delavcem.

28 Nasprotno pa v primeru obmejnih delavcev, ki so v položaju G. Meride, fiktivni odbitek nemškega davka na plače pri določitvi osnove za izračun premostitvene pomoči ne doseže enakega rezultata z izplačilom navedene pomoči, ki je, kot plača, ki jo je G. Merida prejemal v Franciji, obdavčljiva v skladu s členom 14(1) SDO.

29 Da bi upravičili uporabo tega načina izračuna za obmejne delavce, se nemški organi sklicujejo na upravne težave, ki naj bi jih povzročila uporaba različnih načinov izračuna glede na stalno bivališče zadevne osebe, in posledice, ki bi jih neupoštevanje nemškega davka na plače imelo na proračun.

30 Vendar je treba te ugovore povečanja finančnih stroškov in morebitnih upravnih težav zavrniti. S takimi razlogi nikakor ni mogoče utemeljiti nespoštovanja obveznosti Zvezne republike Nemčije, ki izhajajo iz Pogodbe ES (glej zlasti sodbo z dne 15. januarja 2002 v zadevi Gottardo, C-55/00, Recueil, str. I-413, točka 38).

31 Na obravnavi je nemška vlada izjavila, da je treba člen 4, točka 4, drugi stavek, TV SozSich razlagati v tem smislu, da lahko oseba, ki je v položaju G. Meride, dobi v Nemčiji povračilo zneska plačanih davkov, v tem primeru na podlagi premostitvene pomoči v državi stalnega bivališča. Namen navedene določbe naj bi bil, da omogoči nepristranskost vsakega davka, ki je morebiti dolgovan zaradi prejemanja navedene pomoči, ne glede na državo, v kateri je bil plačan.

32 Vendar okoliščina – če jo predpostavimo – da je znesek davkov, plačanih v državi članici stalnega bivališča, naknadno povrnjen v državi članici zaposlitve, ne spremeni ugotovitve, da fiktivno upoštevanje nemškega davka na plače pomeni diskriminacijo v škodo delavcev, ki so v položaju G. Meride.

33 Fiktivni odbitek nemškega davka na plaže pri doloitvi osnove za izraun premostitvene pomo?i dejansko ni v nobeni zvezi z davkom na dohodek, ki ga v Franciji pla?uje delavec med delovnim razmerjem, tako da se, tudi ?e je znesek, ki je enak davku, ki ga prejemnik te pomo?i pla?a v Franciji, naknadno povrnjen v Nem?iji, na koncu lahko izkaže, da je znesek take pomo?i nižji od tistega, ki je enak razliki med pla?ilom, izpla?anim v dejavnem obdobju, in pomo?jo za primer brezposelnosti, ki jo dobiva zadevna oseba.

34 Sicer ni sporno, da gre za tak primer v zadevi v glavni stvari, v kateri uporaba fiktivnega odbitka nemškega davka na plaže za obmejne delavce, ki so v položaju, v kakršnem je G. Merida, dejansko privede do tega, da so ti delavci prikrajšani za del neto dohodka, ki so ga prejeli v ?asu, ko so delali pri zavezniških silah, nameš?enih v Nem?iji, pri ?emer navedeni del ustreza razliki med zneskom davka na dohodek, ki je bil pla?an v Franciji, in višjim zneskom nemškega davka na plaže, ki se je fiktivno odbil pri izraunu premostitvene pomo?i.

35 Tako v primeru obmejnih delavcev, ki so v položaju G. Meride, fiktivna uporaba nemškega davka na plaže prepre?i, da bi pla?ilo premostitvene pomo?i v prvem letu po prenehanju delovnega razmerja nadomestilo posledično izgubo plaže, kar ne velja za delavce s stalnim bivališ?em v Nem?iji.

36 Nasprotno bi lahko bilo tako nadomestilo doseženo, ?e bi nemški organi osnovo za izraun premostitvene pomo?i, ki je v Franciji obdav?ljiva v skladu s ?lenom 14(1) SDO, dolo?ili brez fiktivnega odbitka nemškega davka na plaže, ki se ni dolgoval na plaže, izpla?ane v dejavnem obdobju zadevne osebe, in ne bi vra?ali davka na dohodek, ki se je pla?al v Franciji.

37 V teh okoliš?inah je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da ?lena 39 ES in 7(4) Uredbe št. 1612/68 nasprotujeta nacionalnim predpisom, dolo?enim s kolektivno pogodbo, na podlagi katere se znesek socialne pomo?i, kot je za?asna premostitvena pomo? („Überbrückungsbeihilfe“), ki jo pla?a država ?lanica zaposlitve, izra?una tako, da se pri doloitvi osnove za izraun navedene pomo?i fiktivno odbije davek na plaže, ki se dolguje v tej državi, ?eprav se lahko mezde, plaže in podobna pla?ila, nakazana delavcem, ki nimajo stalnega bivališ?a v državi ?lanici zaposlitve, v skladu s konvencijo o izogibanju dvojnega obdav?evanja obdav?ijo samo v državi ?lanici njihovega stalnega bivališ?a.

Stroški

38 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiš?em, to odlo?i o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ? Sodiš?u, ki niso stroški strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (drugi senat) razsodilo:

?len 39 ES in ?len 7(4) Uredbe Sveta (EGS) št. 1612/68 z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti nasprotujeta nacionalnim predpisom, dolo?enim s kolektivno pogodbo, na podlagi katere se znesek socialne pomo?i, kot je za?asna premostitvena pomo? („Überbrückungsbeihilfe“), ki jo pla?a država ?lanica zaposlitve, izra?una tako, da se pri doloitvi osnove za izraun navedene pomo?i fiktivno odbije davek na plaže, ki se dolguje v tej državi, ?eprav se lahko mezde, plaže in podobna pla?ila, nakazana delavcem, ki nimajo stalnega bivališ?a v državi ?lanici zaposlitve, v skladu s konvencijo o izogibanju dvojnega obdav?evanja obdav?ijo samo v državi ?lanici njihovega stalnega bivališ?a.

Podpisi

* Jezik postopka: nemščina.